

# Mỗi năm giỗ bố tôi, chồng không bao giờ có mặt

Chồng dường như không bao giờ quan tâm bên ngoại, anh tuyên bố con rể không cần có trách nhiệm với nhà vợ.

Cuộc sống hôn nhân luôn là sự kết hợp giữa hai con người, hai gia đình, hai thế giới khác biệt. Tôi từng mơ về cuộc sống chung đầy hạnh phúc và sẻ chia giữa hai gia đình rồi dần nhận ra không phải lúc nào mong muốn của mình cũng trở thành hiện thực. Chồng thường ép tôi phải gọi điện hỏi thăm bố mẹ anh nhưng chính anh lại không bao giờ chủ động gọi hỏi thăm mẹ tôi dù chỉ một lần trong suốt năm trời. Điều này khiến tôi cảm thấy buồn lòng và bất công.

Khi mẹ tôi bệnh, thay vì chia sẻ và an ủi, anh lại đi kể với các chị gái bằng giọng điệu mỉa mai, lo sợ tôi sẽ dùng tiền của gia đình để chăm sóc mẹ. Điều đáng buồn hơn là số tiền anh kiếm được, anh luôn ưu tiên gửi về cho anh em họ hàng bên nội, thậm chí còn giấu giếm tôi. Gia đình nội nhận được 10 phần thì nhà ngoại chỉ nhận được một phần ít ỏi, như thế là một sự bất công.

Chồng còn tuyên bố con rể không cần có trách nhiệm với nhà vợ. Điều này khiến tôi đau lòng, nhất là mỗi năm giỗ bố tôi, anh không bao giờ xuất hiện. Vì vậy, tôi và gia đình mình không bao giờ muốn nhận tiền từ anh, bởi không muốn sau này, nếu vợ chồng ly hôn, anh và gia đình anh lại la làng rằng đã phải nuôi cả gia đình vợ.

Tôi chỉ ước anh có thể hiểu hôn nhân không chỉ là trách nhiệm với người bạn đời mà còn là trách nhiệm với cả hai bên gia đình. Nếu không có sự sẻ chia, đồng cảm, hôn nhân chẳng khác gì một sự ràng buộc đầy đau khổ. Tôi không mong cầu anh sẽ thay đổi hoàn toàn, chỉ hy vọng anh có thể tôn trọng và yêu thương gia đình vợ như cách tôi đã luôn tôn trọng và yêu thương gia đình anh. Mong được các bạn cùng chia sẻ.

**Quỳnh Nga**

